

WIEŚCI GMINNE

Nr 66

wrzesień 2021

ISSN 1732-6931

10 lat KGW Jarosławiec Górny

Koło Gospodyń Wiejskich w Jarosławcu swoją działalność rozpoczęło dokładnie 10 lat temu. Przez ten czas uczestniczyliśmy w wielu spotkaniach, imprezach, wycieczkach. W ostatnim czasie zwiedziłyśmy Szumy nad Tanwią, Jezioro Białe, Kodeń, Kryłów i Chłopiatyn. Spotykaliśmy się w celu przygotowania dożynek, festynów dla dzieci, spotkań podtrzymujących i promujących lokalne zwyczaje jak też towarzystwo. Wspólnie spędzamy Dzień Kobiet, wykonujemy sesje fotograficzne, ogniska, wychodzimy do kina. Organizujemy wycieczki integracyjne, warsztaty, dbamy o rozrywkę dla mieszkańców naszej miejscowości, ale także o własny rozwój. Uczestniczymy w eventach kulturalnych, gastronomicznych, kościelnych. W czasie ogłoszenia pandemii szyłyśmy maseczki. Korzystamy z atrakcji organizowanych przez gminę Sitno, Centrum Kultury w Sitnie oraz lokalnych i regionalnych promotorów kultury. Od wielu lat współpracujemy ze strażakami z OSP Jarosławiec Górny. Dzięki ich uprzejmości nasze koło ma siedzibę w remizie. Choć było wiele prób wymyślenia nazwy dla naszego KGW, to przyjęła się nazwa, którą określili nas mieszkańcy: Gdzie jest festyn? - W "remizie na zakręcie" a wszystko za sprawą usytuowania naszej remizy, właśnie na zakręcie. Dzięki pracy mieszkańców, strażaków, KGW oraz funduszom gminnym i sołeckim teren pod remizą został ogrodzony i powstał plac zabaw. Dzięki inicjatywie i pracy Strażaków została wybudowana piękna altanka. Cytuując wielkiego Polaka Jana Pawła II „bogaty, nie jest ten kto posiada, lecz ten kto daje”- działanie w Kole Gospodyń Wiejskich to rodzaj misji, którą realizujemy nie tylko w murach remizy, ale przede wszystkim w naszych sercach.

Przewodnicząca KGW Jarosławiec Górny
Dorota Malowana

Z obrad Rady Gminy Sitno

Obrady XXXI sesji Rady Gminy VIII kadencji odbyły się 25 czerwca 2021 r. Na sesji Radni podjęli następujące uchwały:

- w sprawie udzielenia wotum zaufania Wójtowi Gminy Sitno za 2020 r.,
- w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia sprawozdania finansowego wraz ze sprawozdaniem Wójta Gminy Sitno z wykonania budżetu za 2020 r.,
- w sprawie udzielenia absolutorium Wójtowi Gminy Sitno z tytułu wykonania budżetu za 2020 r.,
- w sprawie zmiany uchwały budżetowej gminy Sitno na rok 2021,
- w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Sitno na lata 2021-2027,
- w sprawie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości,
- w sprawie wyrażenia zgody na nabycie nieruchomości,
- zmieniająca uchwałę w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2021 rok,
- zmieniająca uchwałę w sprawie regulaminu przyznawania pomocy w ramach „Lokalnego Programu Wspierania Edukacji Uzdolnionych Dzieci i Młodzieży ze szkół z terenu Gminy Sitno”,

XXXII sesja Rady Gminy odbyła się 27 sierpnia 2021 r. Na sesji zostały podjęte następujące uchwały:

- w sprawie wyrażenia zgody na nabycie nieruchomości,
- w sprawie ustalenia planu sieci publicznych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Sitno oraz określenia granic obwodów publicznych szkół podstawowych prowadzonych przez Gminę Sitno i Stowarzyszenie Rozwoju i Promocji Gminy Sitno i Okolic C.L.,
- w sprawie zasad udzielania i rozmiaru obniżek tygodniowego obowiązkowego wymiaru zajęć nauczycielom, którym powierzono stanowiska kierownicze oraz określenia tygodniowego obowiązkowego wymiaru godzin nauczycieli oddziałów przedszkolnych pracujących z grupami obejmującymi dzieci 6-letnie i młodsze,
- w sprawie wspólnej obsługi jednostek organizacyjnych gminy,
- w sprawie wskazania jednostek oświatowych prowadzonych przez Gminę Sitno, które tworzą wydzielony rachunek dochodów oraz ustalenia źródeł dochodów i ich przeznaczenia,
- w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umowy dzierżawy na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata nieruchomości stanowiącej własność Gminy

Sitno, położonej w Stanisławce, oznaczonej jako część działki ewid. nr 13,

- w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sitno,
- w sprawie udzielenia pomocy finansowej z budżetu gminy Sitno dla gminy Komarów-Osada w celu partycypowania w kosztach działania Warsztatu Terapii Zajęciowej w Komarówce-Osady z siedzibą w Wolicy Brzozowej, gdzie uczęszczają osoby niepełnosprawne będące mieszkańcami gminy Sitno,
- w sprawie wspierania rozwoju sportu na terenie gminy Sitno,
- w sprawie zarządzania wyborów uzupełniających sołtysa w Sołectwie Kolonia Sitno,
- w sprawie zaopiniowania projektu listy zmian w sieci obszarów Natura 2000 w części dotyczącej zmiany granic obszaru Natura 2000 Bródki PLH060085,
- w sprawie zmiany uchwały budżetowej gminy Sitno na rok 2021,
- w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Gminy Sitno na lata 2021-2027

Opracował:
Krzysztof Prokopowicz

10 sierpnia 2021 roku w Lubelskim Centrum Konferencyjnym w Lublinie odbyła się uroczysta gala „Osobowość Roku”. Od początku tego roku mieszkańcy każdego województwa oddawali głosy w plebiscycie „Osobowość Roku 2020” wybierając laureatów tego tytułu, najpierw w miastach i powiatach, a następnie w skali całego regionu. Głosowanie prowadzone było w pięciu kategoriach: **Kultura, Działalność społeczna i charytatywna, Biznes oraz Polityka, samorządność i społeczność lokalna i Nauka.**

Jest Nam niezmiernie miło poinformować, że ten zaszczytny tytuł „Osobowość Roku 2020” w kategorii Polityka, Samorządność i Społeczność Lokalna w powiecie zamojskim zdobył Wójt Gminy Sitno Krzysztof Serń.

Kapliczka, czy cmentarz?

Jeśli wjeżdżamy do Sitna od strony zachodniej zbliżając się do wioski zwraca naszą uwagę wysoka grupa czterech drzew rosnących z lewej strony drogi, która stanowi zauważalny akcent w panoramie wsi. Jeśli podjedziemy bliżej zobaczymy, że wśród tych drzew stoi kamienna figura z wotywną inskrypcją, a jeśli przyjrzymy się bliżej tablicy znajdującej się na murze okalającym figurę okazuje się, że jest tutaj także cmentarz wojenny żołnierzy niemieckich. Na stronie internetowej parafii Czołki jest napisane, że przy drodze do Sitna jest cmentarz wojenny żołnierzy austriackich pochodzący z okresu I wojny światowej. A zatem co właściwie znajduje się wśród pomnikowych drzew? Czy stojąca figura to nagrobek? Gdybyśmy zapytali przeciętnego przechodnia na ulicy Sitna co to za figura pewnie powiedział nam może jedno – dwa zdania na temat tego urokliwego zabytku. Jednak już pobieżna kwerenda dokonana na stronach internetowych pozwala wstępnie odnaleźć garść informacji, które w niniejszym artykule przedstawiam z uprzejmą prośbą, aby mieszkańcy nie tylko przeczytali, ale także wysilili swoją pamięć i podzielili się wiedzą na temat tego zabytku zaczerpniętą od swoich przodków.

Kapliczka, czyli kamienna figura z 1905 roku została postawiona na zachodnim krańcu wsi w dniu 15 sierpnia 1905 roku na pamiątkę tolerancji religijnej. Tutaj warto kilka słów powiedzieć czym była tolerancja religijna. Proszę mi wybaczyć ten przydługi może wstęp historyczny do dziejów zabytku, ale jest on bardzo istotny, gdyż tłumaczy pewne zaistniałe fakty. Sądzę, że warto znać swoje korzenie.

Otóż nasze obecnie przygraniczne tereny przechodziły bardzo skomplikowane dzieje. Mało kto wie, że wspomniane tereny często zmieniały swoją przynależność państwową. Nie ruszając się z miejsca, mieszkańcy tej ziemi byli w granicach różnych państw. Ogromną rolę na dzieje tej ziemi miało ruskie księstwo halicko – włodzimierskie [halicko - wołyńskie] ze stolicą w Chełmie, a spośród władców tego księstwa dużą rolę odegrał Daniel Romanowicz. To on z Chełma stworzył stolicę swojego państwa. Wprawdzie Daniel Romanowicz, prawosławny Rusin, był koronowany przez papieża na króla Rusi, gdyż papież miał nadzieję, popartą zresztą obietnicą Daniela, że Daniel wprowadzi w swoim państwie chrześcijaństwo, tak jak

to zrobił Mieszko I. Daniel koronę przyjął, ale nie zamienił prawosławia na religię rzymskokatolicką. Wprost przeciwnie, to on utworzył biskupstwo prawosławne najpierw w Uhrusku, wkrótce przeniósł jego siedzibę do Chełma. Mam tutaj prośbę, aby nie mylić Rusinów z Rosjanami, a Rusi z Rosją. To dwa różne narody, dwa różne państwa, dwa różne języki, dwie różne kultury nie mające ze sobą wiele wspólnego. Dzisiaj Ukraina sięga do tradycji tego państwa.

W 1385 roku zawarta została unia polsko – litewska, która przypieczętowana została ślubem księcia litewskiego Władysława Jagiełły z polską królową Jadwigą. Jagiełło na tą okoliczność ochrzcił się nie tylko sam, ale chrześcijaństwo wprowadzał w całość Litwie. Jednak na dworze królewskim w Krakowie dominującym językiem był język ruski. Unię między Polską a Litwą odnawiano jeszcze kilkakrotnie, aż w 1569 roku w Lublinie zawarto unię w wyniku której powstała Rzeczpospolita Obojga Narodów. Obejmowała ona dawne ziemie księstwa halicko – włodzimierskiego. Wskutek tworzenia nowego podziału administracyjnego w 1434 roku utworzone zostało nowe województwo ruskie, które było częścią prowincji małopolskiej. Województwo ruskie administracyjnie należało do Królestwa Polskiego, od 1569 roku było w składzie Rzeczypospolitej Obojga Narodów. Stolicą województwa ruskiego był Lwów, ale wojewódzkie sejmiki generalne odbywały się w Wiszni. To na sejmikach wybierano posłów na Sejm. W województwie tym znajdowała się enklawa zwana Ziemią Chełmską, która miała ten szczególny przywilej, że nie musiała brać udziału w sejmiku generalnym województwa ruskiego, gdyż miała swoje własne sejmiki, na których szlachta całej ziemi chełmskiej wybierała posłów na sejm Rzeczypospolitej z pominięciem sejmiku generalnego województwa ruskiego. To w sejmikach ziemi chełmskiej województwa ruskiego odbywających się między innymi w Chełmie, Krasnymstawie, uczestniczyła szlachta całej ziemi chełmskiej. Tutaj niektórzy mogą się zdziwić, że w leżących w ziemi chełmskiej powiecie chełmskim były między innymi takie miasta jak: Hrubieszów, Kryłów, Lubomł, Orchówek, Ratno, Skierbieszów, zaś w powiecie krasnostawskim Izbica, Szczepleszyn, Tarnogóra, Zamość, Żół-

kiewka. Tak więc Zamoyscy należeli do szlachty ziemi chełmskiej i uczestniczyli w sejmikach tej ziemi.

W państwie zwanym Rzeczpospolitą Obojga Narodów żyła ludność bardzo różnorodna – Polacy, Rusini, Litwini, a także liczni przybysze innych narodowości i wyznań, które cieszyły się względną tolerancją religijną. Chełm był stolicą zarówno biskupstwa prawosławnego, potem unickiego, jak i rzymskokatolickiego. W Zamościu były świątynie różnych wyznań, a właściciele dóbr ziemskich wyznania katolickiego często fundowali także dla swoich poddanych będących Rusinami także cerkwie unickie. Jednak w strukturze ówczesnego państwa biskupi rzymskokatolicki mieli pewien przywilej, mianowicie zasiadali w Sejmie, zaś prawosławni nie otrzymali takiego przywileju.

W 1596 roku w Brześciu nad Bugiem zawarta została unia religijna. Polegała ona na tym, że prawosławni uznali zwierzchnictwo papieża zachowując swoje dotychczasowe obrzędy, język liturgiczny, prawodawstwo kościelne, wygląd świątyń. Jednak część biskupów prawosławnych do unii nie przystąpiła. Od tej pory tych prawosławnych, którzy przystąpili do unii nazywamy unitami lub grekokatolikami, zaś trwających nadal w wierze prawosławnej nazywano dyzunitami. Z czasem do cerkwi unickiej zaczęto coraz więcej wprowadzać elementów z kościoła rzymskokatolickiego zarówno w liturgii jak i w wyglądzie świątyń. Często ludność chodziła do kościoła lub do cerkwi unickiej w zależności od tego, który był bliżej.

Województwo ruskie istniało do 1772 roku, kiedy to w wyniku I rozbioru Polski

do Austrii przyłączono tereny na południe od Krakowa, wschodnią Małopolskę z Lwowem, ziemię zamojską i bełką oraz Podole po rzekę Zbrucz. W 1795 roku dokonano się trzeci rozbiór Polski, w wyniku którego większość kościoła unickiego znalazła się w zaborze rosyjskim.

Kolejni władcy Rosji negatywnie odnosili się do unitów, postrzegając ich jako prawosławnych, którzy pod przymusem przyjęli zwierzchnictwo papieża i przy pierwszej okazji powinni z niej wystąpić. Uważano, że prawosławni stając się unitami zostali opolaczeni. Dlatego carat wszelkimi sposobami i metodami starali się unitów nawrócić na prawosławie. Zapomnieli jednak, że sami Polaków starali się rusyfikować, zwłaszcza po powstaniach listopadowym i styczniowym.

W 1839 na na synodzie w Połocku ogłoszono zniesienie unii na Litwie i Białorusi. Unia przetrwała jedynie w diecezji chełmskiej, ale tylko do 1875 roku. Jeśli statystyki kościelne w 1874 roku wykazywały na terenie swojej parafii pewną liczbę unitów i ani jednego prawosławnego, to już w 1875 było akurat odwrotnie – nie było ani jednego unity, a liczba prawosławnych równała się liczbie unitów z roku poprzedniego. Mimo administracyjnego

uznania wszystkich byłych unitów za wyznawców prawosławia około 100 tysięcy osób nigdy nie podporządkowało się carskim zarządzeniom, bojkotując parafie Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego. Mimo wydanych zarządzeń, ci świeżo upieczeni prawosławni, w większości nie czuli się prawosławnymi, lecz nadal w duchu pozostawali unitami. Przez carat zwani uporostwujuszczimi (упорствующий) wszelkimi sposobami długo bronili swojej wiary unickiej. Nie dopuszczano do świątyni duchownych prawosławnych, a jeśli jakimś sposobem weszli, to przeganiano ich, brali śluby poza Królestwem Polskim, chrzcili dzieci w domu z wody, ukrywali zmarłych, aby tylko nie pochowano ich na cmentarzu prawosławnym, a zbiorowe modlitwy odbywały się w nocy po la-

sach. Carat zaciekle tropił tych opornych karając ich chłostą, karami pieniężnymi, a nawet zsyłką na Sybir.

Wiadomo, że w Sitnie stała cerkiew unicka, która decyzją władz carskich w 1875 roku zamieniona została na prawosławną, zaś unicy uznani za prawosławnych. W internecie odnalazłem zdjęcie wnętrza tej cerkwi pochodzące właśnie z 1875 roku. Na zdjęciu zwraca uwagę jeden szczegół – mianowicie leżący ludzie wewnątrz świątyni przed ikonostasem. Widać, że są przykryci, tak jakby spali. Czyżby na tej fotografii udokumentowano jeden ze sposobów oporu unitów? Była to jedna z łagodniejszych form oporu

rzymskokatolickiego, spowiadać, chrzczyć dzieci unickie, chować zmarłych unitów, udzielać ślubów, dopuszczać unitów do udziału w katolickich nabożeństwach. Zabroniono stawiania nowych krzyży i kapliczek, a nawet remontowania tych które pod wpływem czasu uległy zniszczeniu. Za przekroczenie tych zarządzeń groziły dotkliwe kary, w tym więzienie lub zsyłka na Sybir. Likwidowano zakony, a kościoły zakonne zamieniano na cerkwie. Tak było do 1905 roku, to jest do wybuchu rewolucji w Rosji.

W tym właśnie roku w Rosji nastąpił spontaniczny zryw o podłożu społecznym i narodowym, skierowany przeciwko absolutyzmowi carskiemu oraz uciskowi obszarników i przemysłowców. Zryw ten objął także Królestwo Polskie.

Jeszcze przed wybuchem wojny z Japonią w 1904 roku, Rosja przeżywała trudności gospodarcze. Wzrost nastrojów rewolucyjnych spowodowała przedłużająca się wojna i wiadomości o niepowodzeniach Rosji na froncie. Sytuację w kraju pogorszyła przegrana w wojnie z Japonią. Car Mikołaj II widział w wojnie z cesarstwem sposób na zatrzymanie rewolucji, w rezultacie jednak wojna przyspieszyła kolejne wystąpienia. Oprócz

postulatów ekonomicznych, pod hasłem „precz z absolutyzmem” domagano się amnestii dla więźniów politycznych, wolności politycznej, zgromadzeń, sumienia i wyznania. 22 stycznia 1905 roku pokojową manifestację pod przewodnictwem popa prawosławnego udającą się pod Pałac Zimowy za wiedzą cara, zaatakowała uzbrojona kawaleria. Zabitych i rannych było ponad 1000 osób. Spowodowało to dalszą eskalację niezadowolenia społecznego. Zaczęły powstawać nie tylko Rady Delegatów Robotniczych, ale także Rady Delegatów Żołnierskich, ponieważ część żołnierzy poparła protestujących. W Rosji ogłoszono strajk powszechny. Dopiero w tej sytuacji car zdecydował się na pierwsze reformy, które miały uspokoić społeczeństwo.

unitów. W procesie przymusowego nawracania ludności zastosowane także bezpośrednie środki przymusu w Pratulinie i Drelowie doprowadziły do starcia unitów z wojskiem rosyjskim. Przyniosło to ofiary śmiertelne, a zabitych unitów uznano dziś za świętych.

Polityka caratu zakładała nie tylko przywrócenie unitów na łono prawosławia, ale także pewnego rodzaju rusyfikację kościoła rzymskokatolickiego. Wprawdzie nie ingerowano bezpośrednio w liturgię, ale nakazano głosić kazania w języku rosyjskim, modlić się za rodzinę carską, odczytywać zarządzenia władz carskich, usuwać z kościołów polskie elementy patriotyczne, sporządzać akty urzędu stanu cywilnego w języku rosyjskim. Nie wolno było także przyjmować unitów na łono kościoła

Rewolucja przyniosła szereg pozytywnych zmian na ziemiach polskich znajdujących się pod rosyjskim zaborem. W kwietniu 1905 roku wszedł w życie nakaz tolerancji religijnej, który przyczynił się do zaprzestania represji wobec mniejszości unickiej. Do szkół powrócił język polski, zalegalizowane zostały związki zawodowe. Manifest carski z 30 października 1905 roku obiecywał wprowadzenie konstytucji oraz utworzenie parlamentu. Pojawiła się możliwość tworzenia polskich instytucji, w tym ruchu spółdzielczego, Polskiej Macierzy Szkolnej itp., dopuszczono używanie języka polskiego w urzędach gminnych. Od zmian konstytucyjnych zaczęto odchodzić jednak już w latach 1906–1907. Ponownie zaczęto pracować nad utwierdzeniem na naszym terenie prawosławia, chcąc udowodnić, że dawna ziemia chełmska jest jego ostoją i należy tworząc gubernię chełmską odłączyć ją od Królestwa Polskiego i włączyć do Rosji. Tworzenie guberni chełmskiej przerwał wybuch Wielkiej Wojny Światowej, zwanej potem przez historyków I wojną światową.

Tymczasem wprowadzenie tolerancji w 1905 roku pozwoliło dawnym unitom siłą wcielonym do prawosławia na wybór pomiędzy prawosławiem a katolicyzmem. Na łono kościoła unickiego dawni unicy powrócić nie mogli, gdyż takiego nie było. To wtedy właśnie nastąpiło masowe przechodzenie z prawosławia na łono kościoła katolickiego, na budowanie nowych krzyży i kapliczek poświęconych właśnie tolerancji religijnej, czego materialnym dowodem jest kamienna kapliczka w Sitnie. Jednak między 1875 a 1905 rokiem w duszach wielu dawnych unitów obecnie prawosławnym zaszły takie zmiany, że pozostali przy nowej wierze. Ponadto w tym okresie urodziło się dużo dzieci, które nie miały już styczności z kościołem unickim, gdyż wzrastali w wierze prawosławnej. Dlatego, mimo że ogłoszono tolerancję religijną, cerkiew prawosławna w Sitnie nadal pozostała. Zburzono ją dopiero w ramach akcji burzenia cerkwi w 1938 roku.

Kapliczka lub inaczej figura w Sitnie ma specyficzną formę, gdyż łączy w sobie zarówno krzyż jak i kapliczkę. Zbudowana jest w formie słupa z kamienia prawdopodobnie józefowskiego. Rostoczański kamień do budowy kapliczek słupowych i krzyży zwanych potocznie figurami zaczęto wykorzystywać już w XVII wieku. Figury słupowe występują w postaci kapliczek umieszczonych na kolumnach lub na słupach czworobocznych. Kapliczki zwykle umieszczano w górnej części słupów i słupów czworobocznych. Figura

stojąca na zachodnim skraju wsi Sitno jest właśnie tego przykładem. Wykonana została z kamienia w formie krzyża na trójstopniowym postumencie. Widnieje na nim częściowo zatarty napis: 1.VI. ??? R.S. Jest to prawdopodobnie data powstania kapliczki oraz inicjały budowniczego lub fundatora. W dolnej części podstawy krzyża w płycinie znajduje się inskrypcja, której treść brzmi następująco:

**O BOŻE
JAKO TWOJE
SŁUDZY STA=
WIAMY KRZYŻ
NA PAMIĄTKĘ
W. R.
14 SIERPNIA 1905.**

Nad tym wotywnym napisem nad gzymsem znajduje się właściwa kapliczka w formie wnęki u góry zakończonej łukiem, w której znajduje się figura NMP wy-

glądająca na późniejszą niż rok powstania kapliczki. Być może wcześniej znajdowała się inna figura, która zaginęła. Po bokach wnęki widoczne są pilastry. Nad wnęką jest dookólny gzymś, na którym jest gładki tympanon. Nad nim dolne pionowe ramie krzyża zwężające się ku górze przyozdobione jest wykutymi liśćmi układającymi się w wieniec pnący się pionowo ku górze. Na przecinających się ramionach krzyża zawieszona jest metalowa pasyjka. Ramiona krzyża zakończone są wykutymi w kamieniu kulami. Figura pomalowana jest na biało. Wydaje się, że figura pierwotnie nie była ogrodzona, jedynie obsadzona czterema lipami.

Teren wokół figury w 1915 wykorzystano na założenie cmentarza wojennego, na którym według informacji znajdującej się na tablicy pochowano poległych żołnierzy niemieckich w dniu 1 lipca 1915 roku w bitwie pod Sitnem. Jednak na stronie parafii Czołki jest informacja, że pochowano tutaj żołnierzy austriackich.

E. Izdebski w swojej książce Bitwa pod Zamościem 26-27 sierpnia 1914 roku, wydanej w 1929 roku pisze, że bitwa pod Zamościem była częścią tak zwanej operacji tomaszowskiej, w której 4 armia austro-węgierska pod dowództwem gen. broni Auffenberga walczyła przeciwko wojskom rosyjskim w składzie 5 armii rosyjskiej gen. broni Plehwego. Bitwa zakończyła się wycofaniem wojsk rosyjskich i wejściem Austriaków do Zamościa.

Naturalną rzeczą, że w bitwach giną żołnierze. Urządzeniu cmentarzy wojennych podczas I wojny światowej poświęcano dużo uwagi. Po bitwach organizowane były pochówki poległych żołnierzy nie tylko własnej armii, ale też sojuszników oraz wrogiej państwowi centralnym armii rosyjskiej. W armii Austro-Węgier oddziały grobów wojennych istniały już od 1914 r. Pierwsze pochówki były tymczasowe. Dopiero później pomyślano o urządzeniu trwałych cmentarzy. Tereny pod cmentarze były przejmowane w drodze wykupu, wywłaszczenia lub darowizny od ich wcześniejszych właścicieli. Dbano również o dobre oznaczenie grobów w terenie, z myślą o przyszłych odwiedzinach osób bliskich. Cmentarzom wojennym nadawano formę starannie zaprojektowanych założeń parkowych. Przy obsadzaniu alejek i granic cmentarzy stosowano lipy, kasztanowce, topole, brzozy i klony, tuje, bluszcz. Dbano o to, by cmentarz nie tylko dobrze harmonizował z otoczeniem, by estetycznie wpisywał się w okoliczną zieleni czy naturalne ukształtowanie terenu, ale także aby był z daleka widoczny i miał dobry dojazd. Architekci, plastycy projektowali ogrodzenia, furty, pomniki, tablice, krzyże duże i małe nagrobkowe. W czasie ekshumacji a przed powtórny pochówkiem poszukiwano przy zwłokach nieśmiertelników, które w czasie tej wojny po raz pierwszy zastosowano, listów, zdjęć, dokumentów, drobnych przedmiotów osobistego użytku. Tworzono z tego dokumentację sporządzając listy poległych a także ich przynależność do poszczególnych jednostek. Dane te potem umieszczano na tablicach nagrobnych. Dokumentacja ta obejmuje także plany bitew, zdjęcia z miejsca walk. Dane te są przechowywane do dnia dzisiejszego.

To być może dlatego cmentarz poległych z okresu w I wojnie światowej założony został tuż przy szosie Sitno – Czołki na skraju wsi w odległości około 300 m na zachód od jej zwartej zabudowy. Być może do założenia cmentarza wykorzystano teren wokół wcześniejszej kamiennej figury z 1905 roku. Jest to nietypowe dla

cmentarzy wojennych budowanych przez Austriaków, gdyż zwykle te cmentarze otoczone były fosą i wałem ziemnym, tak jak to jest w Rozdołach. Cmentarz zajmuje teren w kształcie prostokąta o powierzchni 14 arów. Jest na nim pięć dużych, zbiorowych mogił ziemnych kryjących zwłoki 100 [tak podaje Danuta Kawałko i tak napisano na tablicy] poległych żołnierzy niemieckich w bitwie w dniu 1 lipca 1915 roku. Większość poległych żołnierzy pochowana została jako nieznani żołnierze, ale znane są nazwiska ośmiu poległych. Są to: grenadier Falkowski, grenadier Straszewski Bolesław, grenadier Aab Jan, grenadier Barbner, grenadier Bechtold Johan, Pusch Otto, grenadier Wódarz Franciszek, Galien Walter. Nazwisk tych jednak na tabliczkach nagrobnych nie uwidoczniiono. Część nazwisk żołnierzy jest typowo polska, ale należy pamiętać, że Polska była wówczas pod zaborami, a Polaków jako poddanych rosyjskich, austriackich czy niemieckich obowiązywała służba wojskowa. W momencie wybuchu wojny ruszyli na front, na którym

zdarzało się, że Polacy z armii austriackiej czy niemieckiej w czasie działań frontowych strzelali do Polaków z armii rosyjskiej. Mogiły na cmentarzu są bardzo słabo czytelne i nieoznakowane. Cmentarz wraz z figurą ogrodzony jest ceglanym murem o wysokości 1 metra otynkowanym i pobielonym. Wejście na cmentarz prowadzi od strony szosy, czyli od południa i jest zamknięte metalową furtką. Teren cmentarza porasta trawa. Na cmentarzu rosną cztery lipy o pomnikowych wymiarach, być może posadzone w czasie budowy kapliczki. Na murze po lewej stronie furtki znajduje się tablica z następującą inskrypcją:

**CMENTARZ z I WOJNY ŚWIATOWEJ
w Sitnie
POCHOWANYCH 100 ŻOŁNIERZY
ARMII NIEMIECKIEJ POLEGŁYCH
1.07.1915 r.
CMENTARZ ODRESTAUROWANO
ZE ŚRODKÓW FUNDACJI
MIĘDZYNARODOWEJ
ORGANIZACJI CZARNEGO KRZYŻA**

Dla porządku podaję, że na wschodnim skraju Sitna jest drugi cmentarz wojenny z 1915 roku. Nie udało mi się na razie zdobyć szerszych informacji o tym cmentarzu. Natomiast nie ma cmentarza poległych Rosjan. Rosjanie nie dbali o cmentarze wojenne, chowali byle gdzie, byle jak, a groby żołnierskie często maskowali. Na różnych cmentarzach wojennych tworzonych przez Austriaków czasami można spotkać zarówno groby poległych żołnierzy armii austriacko-węgierskiej, jak i poległych Rosjan. Tak było tylko wtedy, kiedy ustępująca rosyjska armia nie zdążyła zabrać swoich poległych. Przykładem tego może być cmentarz z I wojny światowej w Rozdołach, na którym spoczywa 52 żołnierzy armii rosyjskiej i 48 armii austriackiej.

Historia kapliczki i cmentarza w Sitnie przy drodze Czołki Sitno czeka na dalsze rozwiązania, a w szczególności jacy żołnierze zostali tutaj pochowani.

Miroslaw Marek Dederko

Modernizacja drogi gminnej w miejscowości Kornelówka Kolonia

Gmina Sitno w ramach udzielonej dotacji celowej ze środków budżetu Województwa Lubelskiego na budowę lub modernizację dróg dojazdowych do gruntów rolnych w ramach

Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych w 2021 r. zrealizowała zadanie obejmujące przebudowę (modernizację) drogi gminnej nr 110700L na odcinku 500 mb w m. Kornelówka Kolonia. Gmina Sitno

uzyskała 80 000,00 zł dofinansowania, a całkowita wartość projektu wyniosła 145 171,23 zł.

K. Maluga

**„Wiedza jest jedyną rzeczą,
która wzbogaca,
a której nikt nie może nikomu odebrać”**
Ignacy Paderewski

Na terenie naszej Gminy jest dużo uzdolnionych uczniów, dlatego trzeba dbać o zapewnienie utalentowanym dzieciom i młodzieży odpowiednich warunków do rozwoju. Motywacją do osiągania najwyższych wyników w nauce jest przyznawanie przez Wójta Gminy stypendium dla dzieci otrzymujących wysokie wyniki w nauce oraz osiągnięcia sportowe.

W dniu 20 lipca 2021 roku w Centrum Kultury z Biblioteką w Sitnie odbyło się uroczyste wręczenie stypendiów przez Pana Wójta Krzysztofa Senia. Stypendia wręczono by uczniom za drugie półrocze.

Stypendia za wysokie wyniki w nauce

Szkoła Podstawowa im. Marii Dąbrowskiej w Jarosławcu:

■ Filipiuk Aleksandra	5,33
■ Tokarz Zofia	5,31
■ Harczuk Krystian	5,23
■ Kość Jakub	5,17
■ Proć Aleksandra	5,15
■ Lesiuk Aleksandra	5,14
■ Pochylczuk Karolina	8,08
■ Kielczewski Michał	5,08
■ Wilgos Piotr	5,08
■ Bondyra Dominika	5,0

■ Kostrubiec Zuzanna	5,0
■ Adamczuk Paweł	5,0
■ Rusak Wiktoria	5,0

Szkoła Podstawowa im. Wandy Popławskiej w Sitnie:

■ Sadłowski Michał	5,27
■ Dadia Kacper	5,23
■ Kostrubiec Nina	5,15
■ Szachnowska Martyna	5,0

Szkoła Podstawowa w Kolonii Sitno:

■ Seń Dawid	5,28
■ Borowiec Michał	5,05
■ Jakubiak Angelika	5,0
■ Seń Marcin	5,0

Szkoła Podstawowa w Kornelówce:

■ Sokołowska Malwina	5,23
■ Naklicka Dominika	5,15
■ Naklicka Weronika	5,08
■ Denkiewicz Amelia	5,0

Szkoła Podstawowa im. Stanisławy Baj w Horyszowie Polskim:

■ Bilska Zuzanna	5,47
■ Helman Franciszek	5,47
■ Stankiewicz Zuzanna	5,36
■ Zeń Martyna	5,36
■ Pysiewicz Aleksandra	5,35
■ Hucz Oliwia	5,15
■ Tukiendorf Grzegorz	5,15
■ Helman Ewa	5,09
■ Wiśniewski Wiktor	5,08

■ Łazarczyk Zuzanna	5,08
■ Hucz Mateusz	5,0
■ Dadia Adam	5,0

Szkoła Podstawowa w Cześnikach:

■ Szykuła Artur	5,38
■ Kulpa Hubert	5,38
■ Buda Martyna	5,31
■ Kiryczuk Jakub	5,31
■ Łukaszczyk Oliwia	5,23
■ Łukaszczyk Rafał	5,23
■ Czucha Judyta	5,18
■ Marczak Wiktor	5,14
■ Mazurek Natalia	5,14
■ Czucha Wojciech	5,09
■ Torba Wojciech	5,09
■ Komarnicki Andrzej	5,07
■ Szykuła Sebastian	5,0

Stypendia za osiągnięcia sportowe

Szkoła Podstawowa im. Marii Dąbrowskiej w Jarosławcu:

■ Efer Maciej - zawodnik sumo i judo
■ Karwina Miłosz - zawodnik karate
■ Kuter Zuzanna - zawodniczka karate
■ Ładnowska Maja - zawodniczka w tańcach towarzyskich

Gratulujemy uczniom osiągniętych wyników w nauce za rok szkolny 2020/2021 i życzymy kolejnych sukcesów.

oprac. Joanna Dziuba

• WIEŚCI Z ŻYCIA SZKÓŁ • WIEŚCI Z ŻYCIA SZKÓŁ •

SZKOŁA PODSTAWOWA W CZEŚNIKACH**Inauguracja roku szkolnego
w Szkole Podstawowej w Cześnikach**

W środę, 1 września br. w naszej szkole odbyła się inauguracja roku szkolnego 2021/2022. Ze względu na sytuację epidemiczną w kraju uroczystość miała skromny charakter. Uczniowie gromadzili się na szkolnym korytarzu z zachowaniem reżimu sanitarnego. Uroczystość w szkole poprzedziła Msza Św. w intencji nowego roku szkolnego odprawiona o godz. 9:00 w kościele pw. Św. Michała Archanioła w Cześnikach.

Po wprowadzeniu pocztu flagowego oraz odśpiewaniu hymnu państwowego uczniowie zaprezentowali krótki montaż słowno-muzyczny. W związku z tym, że rozpoczęcie roku szkolnego zbiega się z rocznicą wybuchu II wojny światowej, uczniowie w swoim wystąpieniu nawiązali do przypadającej w tym roku 82. rocznicy napadów hitlerowskiej na Polskę.

Tegoroczny „początek szkoły” różni się jednak od poprzednich – od 1 września organem prowadzącym dla szkoły jest Gmina Sitno, wcześniej szkoła prowadzona była przez Stowarzyszenie Rozwoju i Promocji Gminy Sitno i Okolic C.L. Pani Dyrektor Joanna Zosik-Kalbarczyk serdecznie przywitała przybyłych na uroczystość przedstawicieli Gminy Sitno, Panią Sekretarz Agnieszkę Grzesiuk i Pana Radnego Krzysztofa Zwolaka.

W dalszym wystąpieniu Pani Dyrektor powitała gorąco uczniów, rodziców, pracowników szkoły, zaprezentowała także nazwiska nowych nauczycieli, którzy w tym roku szkolnym będą uczyć w naszej szkole.

Po części oficjalnej uczniowie wraz z wychowawcami rozeszli się do klas,

gdzie zostali zapoznani z organizacją nowego roku szkolnego.

Początek roku szkolnego jest momentem skupiającym w sobie wiele różnych oczekiwań nauczycieli, uczniów oraz ich rodziców. Tak więc nauczycielom życzymy pozytywnej energii, uczniom sukcesów w zdobywaniu wiedzy i kolejnych umiejętności, natomiast rodzicom satysfakcjonującej ich współpracy ze szkołą.

Renata Wilk

SZKOŁA PODSTAWOWA W HORYSZOWIE POLSKIM**1 września. Nareszcie!**

Czy zaczynając rok szkolny 2019/2020 ktokolwiek z nas zastanawiał się, że może być inaczej? Czy ktokolwiek z nas myślał o tym, że coś może zburzyć tę rutynę, dającą jednak stabilność zarówno uczniom i nauczycielom, ale również rodzicom? Z pewnością nikt. To, co kiedyś było normalnością oraz zwyczajnym następstwem sytuacji, od ponad półtora roku stoi pod znakiem zapytania.

Na rozpoczęcie nowego roku szkolnego 2021/2022 uczniowie oraz Grono Pedagogiczne ze Szkoły Podstawowej im.

Stanisławy Baj w Horyszowie Polskim – czekali z niecierpliwością.

1 września o godzinie 8.00 dzieci i młodzież wraz z rodzicami, nauczycielami oraz Dyrekcją uczestniczyli we Mszy Świętej w kościele parafialnym w Horyszowie Polskim. Następnie, już w szkole odbyła się krótka część artystyczna przygotowana przez uczniów z klasy 5 pod nadzorem wychowawczynie – pani mgr Renaty Leśniak.

Po tym jak uczniowie zeszli ze sceny, nastąpiła realizacja dalszego planu dnia. Pani Dyrektor, po przywitaniu uczniów,

przedszkolaków i wygłoszeniu kilku zdań – zaprosiła wszystkich uczniów do klas na pierwsze po wakacjach spotkanie z wychowawcami. Wszystkie te czynności odbywały się przy zachowaniu reżimu sanitarnego.

Na twarzach wszystkich uczniów zauważyć można było piękne, szczere uśmiechy, wyrażające prawdziwe szczęście i satysfakcję z powrotu do szkoły. Te same uśmiechy można było dostrzec na twarzach najmłodszej szkolnej braci – oddziału przedszkolnego „Biedroneczki”, oddziału zerowego oraz klasy I, której uczniowie po raz pierwszy zasiedli w szkolnej ławce.

Miejmy nadzieję, że ten rok szkol-

ny będzie o wiele lepszy niż poprzedni, zaś dzieci i młodzież będą miały możli-

wość uczyć się w szkołach nie zaś przed ekranem monitora. Wszystkim uczniom

życzymy samych wspaniałych wyników w nauce!

Beata Śniechowska

Narodowe Czytanie 2021

Tradycją jest, iż od kilku lat odbywa się w Polsce Narodowe Czytanie. W tym roku czytana była *Moralność Pani Dulskiej* napisana przez Gabriellę Zapolską. Mimo, iż dramat ten może sprawiać trudności interpretacyjne i o wiele łatwiej jest go zrozumieć młodzieży ze szkół ponadpodstawowych, to nie znaczy, że nie można w utworze tym odnaleźć istotnych tematów, które mogłyby zostać odczytane oraz przedyskutowane z uczniami szkoły podstawowej.

Chcąc czynnie włączyć się w akcję, 4 września 2021 roku w Centrum Kultury w Sitnie uczniowie ze Szkoły Podstawowej im. Stanisławy Baj w Horyszowie Polskim oraz uczniowie ze Szkoły Podstawowej w Cześnikach odczytali poszczególne sceny z podziałem na role. Swoją obecnością zaszczylił też Wójt Gminy Sitno oraz pani Sekretarz Gminy. Nie odbyłoby się to jednak bez pomocy pań

z bibliotek, które przygotowały dekorację na tę okazję.

Po uroczystym odczytaniu dramatu uczniowie i nauczyciele otrzymali od Wójta Gminy upominki, potem zaś mogli poczęstować się przygotowanymi słodkościami.

Uczniowie byli zachwyceni i już zapowiedzieli swoją obecność w przyszłym roku. Serdecznie dziękujemy pani Dyrektor Kamili Szmidt za tak miłe i ciepłe przyjęcie.

Beata Śniechowska

SZKOŁA PODSTAWOWA W SITNIE

W Zespole Szkół w Sitnie realizujemy zadania w ramach przyznanych grantów!

W ramach realizacji projektu „Gmina Sitno – Moje miejsce na Ziemi” uczniowie uczestniczyli w jednodniowej wycieczce do Lublina. Poznali tragiczne historie osób skazanych na Majdanku. Niemiecki obóz koncentracyjny funkcjonował na obrzeżach Lublina od października 1941 r. do lipca 1944 r. To pierwsze Muzeum

upamiętniające ofiary II wojny światowej w Europie. Po zwiedzeniu muzeum uczniowie obejrzeli Ogród Botaniczny, a później Zamek Lubelski. W ramach projektu udało się nam dotrzeć, poprzez nawiązanie współpracy z Archiwum Państwowym w Zamościu, do dokumentacji i zdjęć dotyczących poznania historii na-

szej gminy - zostały udostępnione nam dokumenty dotyczące początków powstawania szkoły w Sitnie jeszcze sprzed lat wojennych. Otrzymaliśmy fotografie, kiedy prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Ignacy Mościcki odwiedził gminę Sitno, kiedy odbyły się dożynki gminne w Sitnie w 1939 r. Zamontowaliśmy tablicę

Prezydent RP Ignacy Mościcki w Zamościu, autor Jan Strzyżowski, Przed szkołą w Sitnie

informacyjną przy prawosławnym cmentarzu, który znajduje się za szkołą. Dzięki pomocy pani konserwator zabytków Pani Ewie Prusickiej otrzymaliśmy zdjęcia wraz z opisami nagrobków. Napisaliśmy artykuły do wydawanej monografii dotyczącej miejscowości Sitno. Odbłyły się konkursy: plastyczny, literacki i fotograficzny, w których zostali wyłonieni i nagrodzeni zwycięzcy. W grudniu planujemy uroczyste podsumowanie działań zrealizowanych w ramach projektu.

Kolejny projekt, który realizujemy został zaty-

tułowany: „Żyjemy dla Ojczyzny”. Uczniowie właśnie przebywają na dwudniowej wycieczce w Bieszczadach. Zwiedzili m.in. Klasztor Sióstr Nazaretanek w Komańczy. Pojechali do Komańczy, ponieważ tam był internowany Prymas Polski, kard. Stefan Wyszyński, a głównym celem naszego projektu jest poznanie sylwetki kardynała Stefana Wyszyńskiego, który ukrywał się w jednej z miejscowości znajdującej się na terenie gminy Sitno - Stanisławce.

Uczniowie poprzez udział w realizacji projektu poznają postać kardynała St. Wyszyńskiego, wzmacniają poczucie wspólnoty obywatelskiej mieszkańców naszego regionu, kształcą nawyk świętowania rocznic patriotycznych, a także integrują środowisko lokalne we wspólnym działaniu.

Wybraliśmy taki temat naszego projektu, gdyż rok 2021 ogłoszony został rokiem kardynała Stefana Wyszyń-

skiego w 120. rocznicę urodzin i 40. rocznicę śmierci, a 12 września 2021 w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie odbyła się msza beatyfikacyjna.

W czerwcu 2022 roku planujemy podsumowanie naszych działań poprzez zorganizowanie uroczystego podsumowania projektu.

Serdeczne podziękowanie składam mieszkańcom Sitna za przyznanie z funduszu sołeckiego 5 tysięcy złotych na zakup maszyny czyszczącej, która w szczególności przyda się nam do utrzymania czystości hali gimnastycznej!

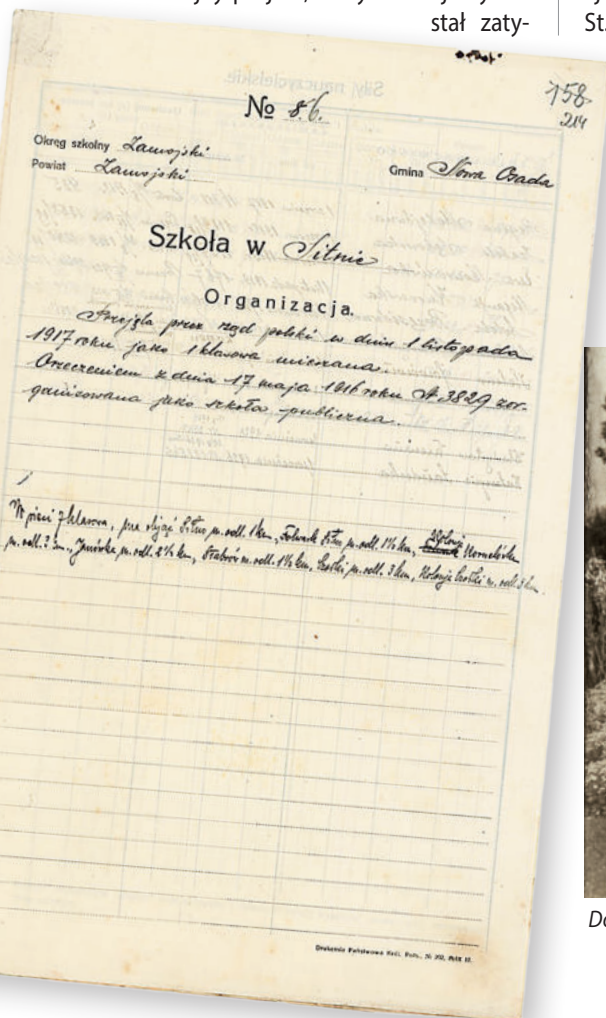
Monika Duras

Dyrektor Zespołu Szkół w Sitnie

Dożynki w Sitnie w 1939 r. Wojewoda ze starościnką, wg pieczę.

„Fotograf J. Woźński Zamość”

Dożynki w Sitnie w 1939 r. Poświęcenie wieńców dożynkowych, wg pieczę. „Fotograf J. Woźński Zamość”

Materiały pochodzą ze zbiorów Archiwum Państwowego w Zamościu

*„Idziemy do przedszkola
przedszkole już nas woła.
Lalki, misie, klocki lego,
a więc rękę daj kolego!
Poskaczemy, pośpiewamy,
dobry humor tutaj mamy”*

1 września rozpoczął się nowy rok szkolny. Wszystkie dzieci pożegnały już wakacje i nadszedł czas na wspólną zabawę w przedszkolu. Dzieci z Przedszkola Samorządowego w Sitnie wyruszyły do swoich grup, gdzie spotkały zarówno swoich dobrze znanych kolegów, jak i całkiem nowych, którzy w naszym przedszkolu stawiają dopiero pierwsze kroki. Dzieci

z najmłodszej grupy przezwyciężają pierwsze rozłąki z rodzicami. Trochę żal rozstawać się z mamą, jednak koledzy i całe mnóstwo zabawek pomagają wejść do sali. W naszym przedszkolu obowiązuje podział na 4 grupy wiekowe: 3 latki - Słoneczka, 4 latki - Sówki, 5 latki - Motylki i 6 latki - Żabki. Życzymy wszystkim dzieciom radosnych chwil spędzanych w naszym

przedszkolu. Aby ten nadchodzący rok był okazją do zdobywania nowych doświadczeń i pierwszych kontaktów rówieśniczych. Rodzicom życzymy dużo cierpliwości, satysfakcji i zadowolenia z dokonania swoich dzieci.

Materiał opracowała p. Monika Ostasz

XXII Wojewódzkie Igrzyska LZS za nami...

25 lipca br. w Tomaszowie Lubelskim na XXII Wojewódzkich Igrzyskach LZS rywalizowali sportowcy z 12 powiatów i 35 gmin. Nasza Gmina w tym roku wywalczyła 6 miejsc, zdobywając tym samym 203 pkt. Tego dnia na boiskach odbywały się turnieje gier zespołowych – siatkówki, piłki nożnej i koszykówki, konkurencje sportowe w przeciąganiu liny kobiet i mężczyzn oraz konkurencje indywidualne: siłacza i siłaczki w wyciskaniu odważnika, zmagania lekkoatletyczne itp.

Wśród grających w piłkę nożną najlepszą drużyną okazali się piłkarze z Gminy Sitno przed zawodnikami z Rachai oraz Łęcznej, z kolei w dniu 28 sierpnia reprezentując gminę, piłkarze „POTOKU-u” zdobyli IV miejsce na Ogólnopolskich Igrzyskach LZS w Spale.

Osiągnięcia medalowe naszych sportowców:

- piłka nożna kobiet – II miejsce,
- piłka siatkowa kobiet – II miejsce,
- koszykówka mężczyzn – III miejsce,
- czwórbój władz samorządowych – V miejsce,

- spacer farmera – I miejsce.

Wśród pań, które wyciskały odważnik o wadze 8 kg w kategorii do 70 kg zwyciężyła Agnieszka Jankowska z Sitna, a trzecie miejsce przypadło Annie Ostapińskiej z Sitna.

Dziękujemy wszystkim sportowcom za udział i zaangażowanie oraz gratulujemy zdobytych miejsc.

Agnieszka Grzesiuk

WYDARZENIA KULTURALNE

Projektowanie graficzne w bibliotekach

Podczas tegorocznych wakacji nasze biblioteki wzięły udział w projekcie „Sieć na kulturę w podregionie chełmsko-zamojskim” realizowanym przez Fundację Wspierania Zrównoważonego Rozwoju. Z uwagi na panującą sytuację związaną z pandemią Covid-19 i chęcią zapewnienia maksymalnego bezpieczeństwa naszym uczestnikom zajęcia zostały przeprowadzone w trybie online. Tematem naszych szkoleń było Projektowanie graficzne z wykorzystaniem aplikacji cyfrowych. W ostatnim tygodniu czerwca trenerzy przeprowadzili szkolenia dla nas bibliotekarzy i po 7 dniach naszych zajęć rozpoczęliśmy rekrutację uczestników. Nasze dwie grupy liczyły po 8 osób w wieku 10-14 lat. I tak nasza dzielna szesnastka przez 7 kolejnych dni zasiadała na kilka godzin dziennie przed komputerem (tabletem, laptopem, smartfonem) z aplikacją Teams, aktywnie uczestnicząc w zajęciach razem z nami i trenerem wspierającym. Warunkiem zaliczenia szkolenia była minimum 51% obecność każdego uczestnika. Pomimo różnych przeszkód - typu wolny internet albo przerwa w dostawie prądu nasze grupy wywiązały się bardzo dobrze z frekwencji. Szkolenia miały bardzo ciekawy program.

Nasza młodzież dowiedziała się jak można bezpłatnie i co ważne bez naruszenia prawa pobierać z internetu różne treści i obrazy, gdzie można ich szukać a także gdzie można później zapisać i przechować utworzone prace. Były różne ciekawe filmiki instruktażowe oraz zagadki i quizy, podczas których nasi uczestnicy mogli się wykazać swoim talentem artystycznym. W dobie wszechobecnego internetu, zwłaszcza w trudnym czasie pandemii i przeżytym koszmarze nauki zdalnej takie szkolenia wzbogaciły wiedzę naszych dzieci i na pewno zaowocuje to w przyszłości. Natomiast nasze instytucje zostaną wyposażone w sprzęt komputerowy.

Iwona Bednarska-Dec

Zamojskie Dni Folkloru w Zwierzyńcu

11 lipca 2021 r. już po raz XXII odbyły się Zamojskie Dni Folkloru na tle zabytkowych budynków Zespołu Zarządu Ordynacji Zamojskiej zajmowanych obecnie przez Zespół Szkół Drzewnych i Ochrony Środowiska im. Jana Zamoyskiego w Zwierzyńcu. Wydarzenie to odbywa się cyklicznie i jest imprezą folklorystyczną w plenerze organizowaną przez Starostwo Powiatowe w Zamościu. W tym roku na

scenie wystąpiło 30 wykonawców – kapel, chórów, zespołów śpiewaczych jak również solistów. Naszą gminę reprezentowały Panie i Panowie z Chóru „Wiarus”, którym dyrygowała Pani Maria Smoląg, przy akompaniamencie Pana Mirosława Radlińskiego. Naszym artystom towarzyszył Wójt Gminy Sitno Krzysztof Seń, Radny Powiatowy Zenon Kupiec oraz Dyrektor Centrum Kultury Kamila Szmidt.

Aktywnie, smacznie i z kulturą...

W dniach 19 – 23 lipca Centrum Kultury z Biblioteką w Sitnie wspólnie z filiami bibliotecznymi w Cześnikach i Horyszowie Polskim zorganizowały dla dzieci z naszej gminy zajęcia wakacyjne pod hasłem „Aktywnie, smacznie i z kulturą...”. Codziennie grupka ok. 40 dzieci uczestniczyła w przygotowanych zabawach.

Pierwszego dnia odwiedziliśmy nasze lokalne Mini Zoo na posesji państwa Stechniów w Cześnikach. Zachwycone dzieci mogły samodzielnie nakarmić liczne zwierzęta m.in. alpaki, daniela, kozy i owce oraz pobawić się z małymi kotkami, świnkami morskimi czy papużkami.

Kolejny dzień przeznaczaliśmy na wspólne przygotowanie zapiekanek oraz pieczenie babeczek. Dzieci mogły zająć się nimi przy rozgrywkach w gry planszowe.

Środa była dniem twórczym, w którym podzieleni na grupy uczestnicy zajęć tworzyli wspólnie plakaty na wybrany temat. Po artystycznych zmaganiach wyszliśmy na szkolne boisko, by zagrać mecz w piłkę nożną i gumę. Najciekawszą atrakcją okazały się jednak zabawy z chustą animacyjną.

Następnego dnia wybraliśmy się całą grupą do kina „Stylowy” w Zamościu na film „Kosmiczny mecz: Nowa era”. Dzieci oczywiście były zachwycone pomysłem.

Ostatniego dnia spotkaliśmy się przed pałacem LODR w Sitnie. Następnie udaliśmy się do Muzeum Wsi, po którym oprowadzała nas pani Nina Drozdowska, wspaniale opowiadając o zgromadzonych eksponatach z historii rolnictwa, za co pragniemy jej serdecznie podziękować.

Kolejnym punktem tego dnia był pokaz Rostoczańskiej Grupy Ratowników Drogowych na temat udzielania pierwszej pomo-

cy, który dzieci oglądały z wielkim zainteresowaniem.

Po tylu atrakcjach mogliśmy zaspokoić swoje apetyty przy wspólnym ognisku z kiełbaskami.

Bardzo dziękujemy dzieciom za aktywny udział w zajęciach. Serdeczne podziękowania składamy również państwu Stechniów, pani Ninie Drozdowskiej oraz Rostoczańskiej Grupie Ratowników Drogowych za dołączenie się do naszych spotkań.

Iwona Bednarska-Dec

Z Mają w „Magicznych Ogrodach”

W tym roku bohaterką rodzinnego konkursu plastycznego była Pszczółka Maja. W kategorii praca przestrzenna I miejsce zajęła **Natalia Frańczak**, II miejsce **Aleksandra Kutera** oraz III miejsce **Zuzanna Seregiet**. Wyróżnienia otrzymali: **Karolina Waśko**, **Julia Shivshankar**, **Cezary Ostrowski** i **Szymon Kawala**. W kategorii rysunek: I miejsce – **Filip Ciężki**, II miejsce

Trzcianki, oddalonej od Sitna o 180 km.

3 sierpnia grupa dzieci wraz z opiekunami wyruszyła autokarem o siódmej rano z Sitna, aby dotrzeć na dziesiątą do Trzcianek, oczywiście zahaczając po drodze o McDonald's. Przy wejściu powitały nas włochate, wielkie ale przyjazne baśniowe istoty Mordole, a potem naszym oczom ukazały się rozległe tereny z pięk-

– **Wiktor Marczak**, III miejsce – **Wojciech Kielczewski**. Wszyscy uczestnicy zostali docenieni, oprócz nagród rzeczowych i dyplomów dla uczestników została zorganizowana wycieczka do pięknego miejsca na Lubelszczyźnie, gdzie zamieszkuje z pewnością nie jedna pszczoła. Mowa tu o Magicznych Ogrodach w miejscowości

nymi kwiatami, szemrzącymi strumykami, mnóstwem huśtawek, tunelami, karuzelami, megazjeżdżalnią, piaskownicą, fontannami, zamkiem wrózek, Marchewkowym Polem, tratwami, kolejką oraz wielkimi trampolinami. Nikt się tam nie nudził, atrakcje były dla dzieci w każdym wieku.

Po pysznym obiedzie i krótkim odpoczynku dzieci nadal z wielkim zapałem korzystały z uroków Magicznych Ogrodów. Wesoła zabawa trwała do godziny szesnastej, ponieważ przerwał ją ulewny deszcz. Wszyscy w pośpiechu schronili się pod zadaszeniem. Na szczęście można było zakupić tam wspaniałe pamiątki z uroczego zakątką. Po udanych zakupach szybkim krokiem w strugach deszczu wycieczkowicze udali się do autokaru, by rozpocząć powrotną podróż. Do Sitna dotarli na godzinę dziewiętnastą. Choć wszyscy byli bardzo zmęczeni i trochę mokrzy to i tak wycieczkę wspominają z radością. Czas pokaże kto będzie bohaterem kolejnego konkursu i dokąd nas zabierze.

Iwona Bednarska-Dec

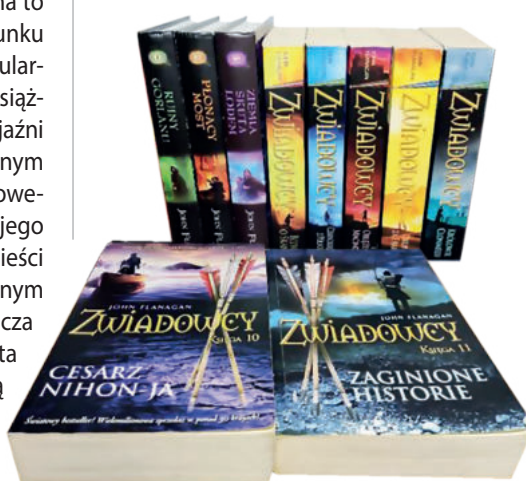
Konkurs dla fanów „Zwiadowców”

Cykl „Zwiadowcy” Johna Flanagana to bestsellerowa seria opowieści z gatunku fantasy, cieszącego się rosnącą popularnością wśród młodzieży. Wspaniała książka opowiadająca o przygodzie, przyjaźni i męstwie, napisana łatwym i przyjaznym tekstem, przedstawiająca dzieje tytułowego młodego zwiadowcy Willa oraz jego przyjaciół z sierocińca. Akcja powieści rozgrywa się w średniowiecznym, pełnym niebezpieczeństw świecie z pogranicza historii i wyobraźni. Książka, którą czyta się jednym tchem. Śmiało możemy ją polecić nie tylko młodzieży. W naszej bibliotece dostępna jest cała seria „Zwiadowców”. Na profilu FB został

ogłoszony konkurs ze znajomości książki w którym zwyciężyła Martyna Zeń.

Serdecznie gratulujemy.

Diana Łukaszczyk

Młodzieżowa Orkiestra Dęta na Rynku Wielkim w Zamościu

20 sierpnia na Rynku Wielkim w Zamościu odbył się w już XVI Przegląd Muzyki Wojskowej i Patriotycznej. Nie mogło tam zabraknąć reprezentacji z Gminy Sitno.

Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Sitna pod batutą Pana Kapelmistrza Ryszarda Gryciaka wystąpiła jako druga w kolejności obok Orkiestry Wojskowej prowadzonej przez Stowarzyszenie „Jesteśmy z Tobą – Bądź z Nami” oraz Orkiestry Wojskowej w Siedlcach. Na płycie przy zamojskim Ratuszu wybrzmiały już nam znane utwory

t.j. „Słodczyce” z repertuaru braci Golców czy Marsz Strażaków, ale i Samba for Band czy „To były piękne dni”. Wśród widzów był Przewodniczący Rady Gminy Władysław Wydmański z małżonką oraz rodzice naszych młodych muzyków, którzy nagrywali cały koncert. Po występie nasza orkiestra została zaproszona na obiad do jednej z restauracji na podcieniach. Nagrodą za udział w koncercie był dyplom oraz podziękowanie złożone na ręce kapelmistrza, który następnie już w budynku Centrum został przekazany Pani Dyrektor Centrum Kultury w Sitnie. Nasza orkiestra wzbogaciła się również o nowe pulpity.

Kamila Szmidt

Wizyta gości z Przemyśla

W ostatni weekend sierpnia grupa pielgrzymów z Przemyśla i okolic wybrała się na Zamojszczyznę, aby upamiętnić coroczne obchody Bitwy pod Komarowem. Organizatorem tej autokarowo-rowerowej wyprawy było Stowarzyszenie Pamięci Polskich Termopil i Kresów im. Ks. Bronisława Mireckiego w Przemyślu. W związku z tym, że obchody bitwy rozłożone są na dwa dni a turyści chcieli uczestniczyć we wszystkich uroczystościach, poszukiwali miejsca noclegowego niedaleko Wolicy Śniatyckiej. I w ten sposób trafili do Cześnik, gdzie w budynku remizy mieli zorganizowany nocleg.

Utalentowane kulinarnie mieszkanki Cześnik zatroszczyły się o poczęstunek dla gości a po kolacji wszyscy razem usiedli przy wspólnej kawie i gawędzili do późnych godzin wieczornych. Ich postawa patriotyczna jest godna podziwu, zwłaszcza że wśród nich były 8-letnie

dzieci, które poprzez takie wielopokoleniowe wyprawy poznają historię Polski.

Mieszkańcy Cześnik bardzo mile wspominają to spotkanie.

Oprac. Iwona Bednarska-Dec

Letnia Wystawa w Sitnie

Od dwóch lat z powodu pandemii nie była organizowana Wystawa Zwierząt Hodowlanych, Maszyn i Urządzeń Rolniczych w Sitnie. Dlatego też część hodowców postanowiła zorganizować ocenę ptaków i królików oraz konkurs zaprzęgów. Patronat medialny sprawowali: Tygodnik Zamojski, Kronika Tygodnia, Nowy Kurier Zamojski, Zamojska Telewizja Kablowa Wideo Kadr oraz Katolickie Radio Zamość.

W dniach 20-22 sierpnia odbyła się **Letnia Wystawa Gołębi Rasowych i Drobiu Ozdobnego w Sitnie** zorganizowana przez Zamojskie Stowarzyszenie Hodowców Gołębi i Drobiu Ozdobnego. Zgłoszono 436 sztuk gołębi rasowych w 27 rasach i 60 sztuk drobiu ozdobnego w 10 rasach, oraz 13 wolier pokazowych gołębi wysokolotnych. Organizatorzy zaprezentowali także wolierę z drobiem ozdobnym i ptakami egzotycznymi, w sumie zaprezentowano około 700 ptaków. Ocenione w piątek ptaki zwiedzający mogli podziwiać przez całą sobotę, natomiast w niedzielę rano hodowcy odebrali dyplomy, puchary i nagrody rzeczowe od sponsorów. Wręczenie wyjątkowych nagród odbyło się podczas Dożynek Powiatowo-Gminnych, w których uczestniczyła reprezentacja hodowców ze sztandarem. Spektakularnym wydarzeniem było wypuszczenie gołębi, zamykające korowód wieńców dożynkowych.

Nagrody ufundowali i wręczyli:

Starosta Powiatu Zamojskiego Pan Stanisław Grzeško przekazał puchar za

zdobycie 1 miejsca w kolekcji, w rasie Zamojskie – młode Panu Marcinowi Burzawie.

Wiceprezydent Miasta Zamość Pani Anna Maria Antos wręczyła Puchar Prezydenta za zdobycie 1 miejsca w kolekcji w rasie Roztoczański wysokolotny-młody Panu Mariuszowi Cwynarowi.

Puchar Wójta Gminy Zamość za zdobycie 1 miejsca w kolekcji w rasie Zamojski otrzymał Pan Adrian Jaremek.

Puchar Wójta Gminy Miączyn za zdobycie 1 miejsca w kolekcji w rasie Orlik Polski otrzymał Pan Sławomir Madej.

Wójt Gminy Sitno Pan Krzysztof Sień wręczył puchar Wójta Gminy Sitno za zdobycie 1 miejsca w kolekcji w rasie Roztoczański Wysokolotny Panu Mariuszowi Cwynarowi.

Puchar Dyrektora Lubelskiej Izby Rolniczej wręczyli Wiceprezes LIR Pan Antoni Skura, Przewodniczący LIR Pan Mariusz Król za zdobycie 1 miejsca w kolekcji w rasie Loczek Panu Edwardowi Wasilowi.

Pani Grażyna Różycka wręczyła puchary Dyrektora Lubelskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego za zdobycie 1 miejsca w kolekcji w rasie Sroka Krakowska Panu Stanisławowi Gasowi oraz za uzyskanie najwyższej oceny wśród kolekcji gołębi w Rasie Zamojski (380 pkt) Panu Marciniowi Burzawie.

XV Wystawa Królików Rasowych w Sitnie 21-22.08.2021 r.

Hodowcy zaprezentowali 164 króliki w 21 rasach. Najwyżej ocenione zwierzęta

zostały nagrodzone tytułem czempiona i wiceczempiona. Wyróżnione zwierzęta w kolekcjach otrzymały tytuł czempionatu i wiceczempionatu kolekcji. Wyłoniono również zwycięzców młodych królików w poszczególnych rasach.

Najwyższe wyróżnienie przypadło Milenie Brygale, czempionem wystawy został Francuski Baran, natomiast wiceczempionem wystawy mianowano królika rasy Belgijski Olbrzym Szary Mariana Jasińskiego. Zwycięzcy do stali wiele nagród, w tym puchary od Lubelskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Końskowoli.

Zawody zaprzęgowe Sitno 2021 r.

Terenowe Koło Hodowców Koni Zamość zorganizowało w dniu 21 sierpnia zawody zaprzęgów. Zawodnicy mogli uczestniczyć w 2-ch konkurencjach: powożenie zaprzęgami parokonnymi i powożenie zaprzęgami jednokonnymi. Uczestnicy zawodów mieli do pokonania 14 przeszkód gdzie o zwycięstwie decydował czas i bezbłędny przejazd. Aby zyskać na czasie powożący musieli robić ciasne najazdy, co czasami wiązało się ze strąceniem przeszkody i punktami karnymi. Największą zręcznością w konkurencji powożenie zaprzęgami parokonnymi spośród 6-u startujących wykazał się Artur Brzozowski z Horyszowa, który pokonał tor przeszkód w najkrótszym czasie i najmniejszą ilością punktów karnych. Trochę wolniej i z większą ilością punktów karnych konkurencję zakończył Mariusz Zabłocki z Siennicy Różanej zajmując 2. miejsce. 3. miejsce przypadło Tomaszowi Strzałkowskiemu z Zamościa.

W konkurencji powożenie zaprzęgami jednokonnymi gdzie trasa przejazdu była taka sama jak w poprzedniej tylko została zwężona odległość pomiędzy słupkami przeszkód, klasyfikacja jest następująca:

1. miejsce Artur Brzozowski
2. miejsce Aleksander Brzozowski
3. miejsce Oliwia Zabłocka

Zwycięzcy otrzymali puchary i nagrody rzeczowe, także od LODR.

Zorganizowane przez Terenowe Koło Hodowców Koni Zamość zawody w powożeniu miały na celu popularyzację hodowli koni i sportu konnego. Plac wystawowe w Sitnie mają odpowiednią infrastrukturę do organizowania tego typu imprez, dlatego też Zarząd Terenowego Koła zapowiedział, że zawody konne pla-

nowane są również są w przyszłym roku, być może rozszerzone o konkurencję – skoki przez przeszkody.

Odwiedzający Sitno licznie zapoznali się z ekspozycją Muzeum Wsi oraz korzystali z porad w pasiece.

Grażyna Różycka, Zofia Stępiak

Wyprawki dla niemowlaków

W środę, 15 września br., po raz pierwszy w tym roku w Gminie Sitno odbyło się uroczyste wręczenie wyprawek „Nasz Bobas”. W ten sposób Wójt Gminy Krzysztof Serń symbolicznie przywitał najmłodszych mieszkańców naszej gminnej społeczności. Na spotkanie zaproszono rodziców, którzy złożyli wniosek na w/w wyprawkę w miesiącu styczeń – czerwiec br. Uroczyste tego dnia przywitano: Laurę, Weronikę, Szymona, Liliannę, Angelikę, Antoniego, Laurę, Wiktora, Hannę, Mateusza, Piotra i Karolinę.

Wyprawka to nowy pomysł realizowany od 2021 roku przez Gminę Sitno. Nowo narodzeni mieszkańcy w prezencie od Wójta i Rady Gminy otrzymują bon upominkowy w kwocie 200 zł oraz symboliczną maskotkę. Wójt Gminy wręczył rodzicom gratulacje z okazji narodzin dzieci, a nowym mieszkańcom życzył zdrowia, beztrudnego dzieciństwa, wspaniałych marzeń oraz realizacji najbardziej odważ-

nych planów i zamierzeń życiowych.

Przypominamy, że rodzice zainteresowani otrzymaniem takiego pakietu dla swojego maluszka, muszą złożyć wniosek w miejscowym urzędzie stanu cywilnego nie później niż 6 miesięcy od dnia urodzenia – wystarczy, tylko by maluszek i jedno z rodziców (opiekunów prawnych) byli zameldowani na terenie Gminy Sitno bez

przerwy przez okres co najmniej 6 miesięcy przed urodzeniem się dziecka i w dniu złożenia wniosku o świadczenie. Wszelkie szczegóły dotyczące zasad przyznawania jednorazowego wsparcia udzielamy pod numerami tel. (84) 611-39-51, (84) 611-39-52, wniosek do pobrania znajduje również na stronie gminy.

Agnieszka Grzesiuk

Dożynki Powiatowo-Gminne w Sitnie

Dożynki Powiatowo-Gminne w Sitnie odbyły się w niedzielę 22 sierpnia 2021 roku. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Andrzej Duda objął wydarzenie Patronatem Narodowym, natomiast Honorowy Patronat nad Dożynkami Powiatowo-Gminnymi objął: Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi Jan Krzysztof Ardanowski, Wojewoda Lubelski Lech Sprawka oraz Marszałek Województwa Lubelskiego Jarosław Stawiarski. Gospodarzami tegorocznego święta plonów byli Starosta Zamojski Pan Stanisław Grzeško oraz Wójt Gminy Sitno Pan Krzysztof Seń. Uroczystość rozpoczęła się barwnym korowodem wieńców dożynkowych, który prowadzili: Starosta Zamojski Stanisław Grzeško, Wójt Gminy Sitno Krzysztof Seń oraz starostwie dożynek: Pani Barbara Waśko oraz Pan Tomasz Łazorczyk. Chleb oraz kwiaty nieśli reprezentanci naszej Gminy: Pani Sekretarz Agnieszka Grzesiuk i Przewodniczący Rady Gminy Pan Władysław Wydmański. Jako pierwsze prezentowały się poszczególne sołectwa naszej gminy. Sygnał rozpoczęcia dożynek należał do Patryka Wójcika, a orszak dożynkowy prowadziła Młodzieżowa Orkiestra Dęta z Sitna pod batutą Pana Ryszarda Gryciaka.

Po zaprezentowaniu się poszczególnych delegacji Gospodarze Dożynek - Wójt Gminy Sitno Pan Krzysztof Seń oraz Starosta Zamojski Pan Stanisław Grzeško przywitali zgromadzonych gości. Z okazji Dożynek Powiatowo - Gminnych na ręce Gospodarzy wpłynęły listy od: Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Andrzeja Dudy, który odczytał Wicestarosta Zamojski Witold Marucha, Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej Pani Elżbiety Witek - odczytany przez Wójta Gminy Sitno Pana Krzysztofa Senia, Prezesa Rady Ministrów Pana Mateusza Morawieckiego - odczytany przez Dyrektora Generalnego Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego Panią Agatę Grulę, Wiceprezesa Rady Ministrów Pana Jacka Sasina - odczytany przez jego Szefa Gabinetu Politycznego Pana Ryszarda Madziara. Następnie głos zabrali: Wiceminister Sprawiedliwości Pan Marcin Romanowski, Senator Rzeczypospolitej Polskiej Pan Jerzy Chróścikowski, Poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pan Sławomir Zawiślak, Pani Monika Kapłon w imieniu Pani Moniki Pawłowskiej Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Wicemarszałek Województwa Lubelskiego Pan Zbigniew Wojciechowski. Następnie naj-

bardziej zasłużonych 24 rolników Powiatu Zamojskiego zostało uhonorowanych odznaczeniami honorowymi „Zasłużony dla Rolnictwa”. Wśród nich znaleźli się nasi starostowie dożynek: Barbara Waśko i Tomasz Łazarczyk. Odznaki wręczyli Senator Rzeczypospolitej Polskiej Pan Jerzy Chrościckowski, Starosta Zamojski Pan Stanisław Grzeško oraz Wójt Gminy Sitno Pan Krzysztof Seń. Uroczystą Mszę Świętą Dziękczynną za rolników odprawił Ksiądz Biskup Marian Rojek, Proboszcz Parafii pod wezwaniem Podwyższenia Krzyża Świętego w Horyszowie Polskim ksiądz Krzysztof Radzyk oraz wikariusz ksiądz Tomasz Leńczuk. Oprawę muzyczną Mszy Świętej zapewnił Chór Parafialny z Czeńnik, którym kieruje Pan Marek Tukiendorf. Tradycyjnie został rozstrzygnięty konkurs na wieniec dożynkowy. W kategorii „wieniec tradycyjny” nagrody oraz dyplomy otrzymali: I miejsce – Sołectwo Lipsko Polesie, II miejsce – Koło Gospodyń Wiejskich Jarosławiec Centrum, III miejsce – Delegacja Gminy Sułów.

W kategorii „wieniec współczesny”: I miejsce – Koło Gospodyń Wiejskich „Malinowa Dolina”, II miejsce – Koło Gospodyń Wiejskich Stary Zamość, III miejsce – Sołectwo Wólka Horyszowska. Po części oficjalnej przysłała pora na występy artystów. Na scenie prezentował się „Zespół Pieśni i Tańca Zamojszczyzna”, „Chór Wiarus”, którym kieruje Pani Maria Smoląg, przy akompaniamencie Pana Mirosława Radlińskiego. Pani Edyta Jersak twórczyni ludowa z naszej gminy, osobiście odczytała napisany specjalnie na dożynki wiersz. Następnie mogliśmy podziwiać uczniów naszych szkół w występach artystycznych. Z lekkim opóźnieniem przed godziną 17 wystąpiła gwiazda wieczoru „Czerwone Gitary”. Po nich wystąpiły dziewczyny z zespołu „Energy Girls”. Około godziny 19 pojawiła się druga gwiazda wieczoru zespół „Power Play”. Wystąpiły również zespoły: Tex oraz Pozytywnie albo wcale, z którym wystąpiły Panie z KGW Horyszów Polski, a już po godzinie 22-ej na scenie pojawił się DJ Toxic, który poprowadził dyskotekę.

Kamila Szmidt

„Z życia Seniora”

Uczestnicy Dziennego Domu Senior+ w Stanisławce podczas Powiatowych Dożynek w Sitnie, mieli swój namiot w któ-

za pontyfikatu Papieża Franciszka Sanktuarium Świętego Antoniego w Radecznicy zostało proklamowane Bazyliką Mniejszą.

rym serwowali różnego rodzaju pierogi m.in. ruskie, z soczewicą, kaszą gryczaną czy kaszą jęczmienną. Te ostatnie zrobili największą furorę, bo wszystkim posmakowały. Skosztować można było swojskich wyrobów: kielbasy białej na gorąco lub kaszanki z grilla. Były też rolady serowe i różnego rodzaju ciasta.

W dniu 2 września Seniorzy odwiedzili Dzienny Dom Senior+ w Krzaku, należący do gminy Nielisz. Nawiązały się tam nowe znajomości, a w ramach współpracy między domami, Seniorzy z Nielisza obiecali odwiedzić Stanisławkę. Podążając dalej wg programu wycieczki odwiedziliśmy największy sztuczny zbiornik wodny w Nieliszu oraz plażę. Dzięki mocno wiejącemu wiatru mogliśmy poczuć się jak nad morzem.

Kolejnym miejscem, które odwiedziliśmy było Sanktuarium i Bazylika Świętego Antoniego oraz Klasztor Ojców Bernardynów w Radecznicy. Radecznicą tętejszej społeczności kojarzona jest głównie ze Szpitalem Psychiatrycznym, który znajduje się na terenie klasztoru. Jak nam oznajmił nasz przewodnik brat Bernardyn była to celowa robota władzy komunistycznej, by kult tego miejsca się nie rozprzestrzenił na naszych terenach. Warto wiedzieć, że od 6 września 2015 r. podczas uroczystej mszy Świętej pod przewodnictwem Arcybiskupa Celestino Migliore Nuncjusza Apostolskiego w Polsce i Biskupa Mariana Rojka Ordynariusza Zamojsko-Lubaczowskiego

Historia objawień rozpoczęła się 8 maja 1664 r. z tego okresu w Bazylice znajduje się drewniany krzyż, przy którym gromadzili się mieszkańcy doznając cudownych objawień. Obecnie krzyż wisi w nawie bocznej. Jak się dowiedzieliśmy Radecznicą jest to jedyne miejsce na świecie gdzie udokumentowane zostały objawienia Świętego Antoniego. Nieopodal Bazyliki znajduje się kapliczka św. Antoniego na wodzie w której można się pomodlić, jak również zaopatrzyć się w cudowną źródłaną wodę.

W kryptach Bazyliki znajduje się mogiła pomordowanych żołnierzy Armii Krajowej z terenu Zamojszczyzny tzw. Żołnierzy „Wyklętych” czy Żołnierzy „Niezlomnych”. Wyklętych przez ówczesne władze komunistyczne, ale niezłomnie walczących. Powojenne podziemie niepodległościowe i antykomunistyczny, niepodległościowy ruch partyzancki, stawiający opór sowietyzacji Polski i podporządkowaniu jej ZSRR, toczący walkę ze służbami bezpieczeństwa ZSRR i podporządkowanymi im służbami w Polsce. Szczątki żołnierzy, którzy pochowani są w Radecznicy były anonimowo zakopywane w różnych miejscach np. w Lublinie czy we Wrocławiu, a zakopywane najczęściej były pod innymi grobami tak by nie doczekały się należytego pochówku, wielu z nich po upływie ponad 60 lat doczekało należytego pogrzebu.

W Radecznicy pochowani zostali m.in. płk Marian Pilarski pseudonim „Grom”

i „Jar” żołnierz Legionów Polskich, obrońca Lwowa z 1919 r. uczestnik wojny polsko-bolszewickiej z 1920 r. i kampanii wrześniowej - walczył pod Kockiem, Organizator struktur SZP, ZWZ, AK, WIN na Lubelszczyźnie, dowódca 21 Kompanii Tyśowieckiej AK, Komendant Obwodu Zamojskiego WIN, Twórca I Inspektoratu Zamojskiego AK ze sztabem w Klasztorze OO. Bernardynów w Radecznicy. 12.04.1950 r.

aresztowany przez władze komunistyczne, 16.10.1951 r. skazany na karę śmierci, 04.03.1952 r. zamordowany na Zamku Lubelskim, pogrzebany anonimowo na cmentarzu przy ulicy Unickiej w Lublinie, szczątki odnaleziono 23.01.2017 r. kpt Roman Szczur vel Szumski pseudonim „Halina”, „Nadzieja” i „Urszula”, ppor. Józef Pyś ps. „Śmiały”, Mieczysław Szewczuk ps. „Włoch”, Paweł Kalinowski ps. „Francuz”, kpt. Stanisław Bizior ps. „Śmigło”, „Eam”.

Daniel Bergiel

INFORMACJA

W Dziennym Domu Senior+ w Stanisławce od niedawna działa punkt adopcyjny dla kwiatów. Jeśli komuś przeszkadza zbyt dużych rozmiarów roślina lub nie ma kto się zajmować kwiatami w domu zapraszamy do przekazania ich do Nas.

Numer telefonu do kontaktu: 84 611 11 23

Setne urodziny Pani Kamelii Pacyk

W poniedziałek, 13 września 2021 r. w Zakładzie Opiekuńczo – Lecznym w Smoligowie odbyło się urodzinowe przyjęcie Pani Kamelii Pacyk, mieszkanki Gminy Sitno. Wyjątkowa uroczystość rozpoczęła się Mszą Świętą w intencji solenizantki.

Z tej okazji dostojną Jubilatkę odwiedził Wójt Gminy Sitno Krzysztof Seń, który złożył życzenia, wręczył kwiaty, kosz słodkości, prezent oraz przekazał list gratulacyjny od Premiera Rządu RP Mateusza Morawieckiego.

Pani Kamelia, pomimo swojego zaćnego wieku cieszy się dobrą formą, a humor dopisuje jej każdego dnia. Recepty na długowieczność nie chciała podać, jedynie co powiedziała obecnym gościom to najważniejsze, aby przeżyć życie spokojnie.

Pani Kamelia Pacyk z domu Malowana urodziła się 11 września 1921 roku w Jarosławcu. W 1950 roku zawarła związek małżeński z Pawłem Pacykiem, urodziła syna Henryka, dochowała się dwóch wnuczek i jednego prawnuka. Wspólnie z mężem cały czas pracowała w gospodarstwie rol-

nym. W 1995 roku została wdową. Od sześciu lat mieszka w Ośrodku w Smoligowie. Wiele w życiu przeżyła i na własne oczy widziała zmiany zachodzące w naszym regionie na przestrzeni wieku. Z pewnością może być dumna myśląc o swoim życiu, które jest skarbnicą doświadczeń dla kilku pokoleń Polaków.

Życzę więc zacnej Jubilatce szczęścia, wszelkiej pomyślności, spokoju, pogody ducha i wielu kolejnych lat życia w dobrym zdrowiu.

Agnieszka Grzesiuk

1%
KRS 0000037904
28506 Lewicka Marcelina

**Nakrętki na rehabilitację i leczenie
Marceliny Lewickiej,
dziewczynki z zespołem Retta.**

Nakrętki można wrzucać do koszy w kształcie serca umiejscowionych przy Urzędzie Gminy w Sitnie oraz przy sklepie w Jarosławcu.

Można również przynieść do Centrum Kultury w Sitnie.

Otwarcie nowych nawierzchni dróg powiatowych

23 września 2021 r. odbyło się uroczyste otwarcie nowych nawierzchni dróg powiatowych m.in. na terenie Gmi-

ny Sitno, w miejscowościach: Jarosławiec Górny, Kolonia Cześniki, Cześniki, Karp. Łącznie w ubiegłym roku Gmina Sitno na przebudowę tych dróg przekazała ponad 800 tys. zł, co w połączeniu ze środkami powiatowymi pozwoliło na poprawę ponad 4 km dróg. Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji ww. inwestycji.

W OSTATNIM CZASIE ODESZLI OD NAS

Smyl Alicja	– lat 61, zmarła 22.06.2021 r.,	Sieniawski Stanisław	– lat 79, zmarł 27.07.2021 r.,
Walus Wiesław	– lat 59, zmarł 30.06.2021 r.,	Chmura Aniela	– lat 86, zmarła 17.08.2021 r.,
Piekarski Piotr	– lat 56, zmarł 03.07.2021 r.,	Gruszka Marian	– lat 80, zmarł 21.08.2021 r.,
Chrzan Alfred	– lat 81, zmarł 10.07.2021 r.,	Kloc Emilia	– lat 88, zmarła 24.08.2021 r.,
Dadia Aniela	– lat 91, zmarła 13.07.2021 r.,	Starzyńska Helena	– lat 70, zmarła 27.08.2021 r.,
Dębczak Krzysztof	– lat 53, zmarł 17.07.2021 r.,	Malinowski Stanisław	– lat 77, zmarł 27.08.2021 r.,
Kijowski Adam	– lat 71, zmarł 17.07.2021 r.,	Ziemska Teresa	– lat 80, zmarła 01.09.2021 r.,
Michalek Zdzisław	– lat 56, zmarł 22.07.2021 r.,	Welcz Marek	– lat 50, zmarł 11.09.2021 r.

CZEŚĆ ICH PAMIĘCI

*„Czas jest najlepszym lekarstwem na smutek,
a wspomnień nikt nam nie odbierze,
a zawsze będą z nami.”*

Pani Marzenie Michalek

wyrazy współczucia i żalu z powodu śmierci Męża

Śp. Zdzisława Michałka
długoletniego sołtysa wsi Kolonia Sitno

składają
Wójt z pracownikami UG,
jednostkami organizacyjnymi, Radni i Sołtysi,
oraz Zarząd i jednostki OSP i KGW
z terenu Gminy Sitno

*„Ciesz się w niebiosach zacnym gronem
Tam równo wszystkich chcą docenić
Choć życie śmiercią zakończone
To nie oznacza zapomnieniem.”*

Pani Sekretarz Agnieszce Grzesiuk

Wyrazy ogromnego współczucia oraz szczerze słowa
wsparcia i otuchy z powodu śmierci Teścia

Śp. Remigiusza Grzesiuka

składają
Wójt z pracownikami Urzędu Gminy,
jednostkami organizacyjnymi, Radni, Sołtysi, KGW,
Zarząd i jednostki OSP z Gminy Sitno

Łącząc się w Smutku po zmarłym

Śp. Marianie Gruszka

składamy najserdeczniejsze kondolencje
rodzinie

Wójt z pracownikami UG, jednostkami organizacyjnymi,
Radni, Sołtysi oraz Zarząd i jednostki OSP
z terenu Gminy Sitno

*„Ogromnie boli myśl o chwili,
W której nie będzie już następnych dni”.*

Koleżance Annie Ostapińskiej

Wyrazy szczerzego współczucia i słowa wsparcia
w tych trudnych chwilach po stracie Mamy

Śp. Heleny Starzyńskiej

składają
Wójt, koleżanki i koledzy z Urzędu Gminy
oraz z Centrum Kultury z Biblioteką w Sitnie

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o odejściu

Śp. Cecylii Knap
Matki Księdza Proboszcza Wiesława Knapa.

Wójt z pracownikami UG, jednostkami organizacyjnymi, Radni, Sołtysi, KGW, Zarząd i jednostki OSP oraz wierni parafianie z terenu Gminy Sitno składają wyrazy głębokiego współczucia i najszczerze kondolencje.

SERDECZNE PODZIĘKOWANIA

Panu Wójtowi Gminy Sitno, Pani Sekretarz, Radnym, Sołtysom, Pracownikom UG Sitno, Pracownikom Centrum Kultury, Banku Spółdzielczego, Pani Dyrektor Marioli Cacak i delegacji Szkoły Podstawowej w Kolonii Sitno, delegacji Poczty Polskiej

• Pani doktor Joannie Trzeźniowskiej, pielęgniarce Pani Renacie Mních oraz personelowi Przychodni Rodzinnej w Sitnie za wspaniałą opiekę i pomoc dla mojego męża.

• Za pomoc i jakże piękną oprawę uroczystości pogrzebowej Śp. Zdzisława Michałka, dla kolegów druhow z OSP Kolonii Sitno i wszystkich jednostek OSP z całej gminy za tak liczne przybycie,

• Dla Pań z KGW Kolonii Sitno, Pań z KGW Gminy Sitno, rodziny, sąsiadów, przyjaciół, znajomych i wszystkich, którzy uczestniczyli tak licznie w modlitwie i ostatniej drodze mojego męża Śp. Zdzisława Michałka

składa Marzena Michałek z rodziną

*„Więc chociaż jesteś gdzieś wśród gwiazd, wolny od wszelkich ziemskich trwóg,
Tutaj na zawsze został Twój ślad, a wraz z nim tęsknota, rozpacz i ból”*

SERDECZNE PODZIĘKOWANIE

Wszystkim, którzy w tak bolesnych dla nas chwilach dzielili z nami smutek i żal, okazali wiele duchowego wsparcia, współczucia i życzliwości, wzięli udział w uroczystości pogrzebowej

Śp. Remigiusza Grzesiuka

a w szczególności Rodzinie, Przyjaciółom, Znajomym, Panu Wójtowi Gminy Sitno Krzysztofowi Seń wraz z Pracownikami Urzędu Gminy, Centrum Kultury z Biblioteką oraz Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Radnym i Sołtysom Gminy, Dyrektorom Szkół, Paniom z Kół Gospodyń Wiejskich oraz wszystkim przybyłym osobom.

Dziękuję za obecność, liczne intencje mszalne, wieńce, kwiaty, kondolencje.

Agnieszka Grzesiuk wraz z rodziną

PODZIĘKOWANIE

Wszystkim, którzy wspierali nas słowami otuchy i serdeczną myślą:

Ks. Wiesławowi Knapowi, Wójtowi i pracownikom Urzędu Gminy, Centrum Kultury z Biblioteką w Sitnie. Rodzinie i znajomym, którzy uczestniczyli w uroczystości pogrzebowej mojej mamy

Śp. Starzyńskiej Heleny
składa Anna Ostapińska z rodziną

12 września 2021 roku w Sitnie odbyła się piąta akcja zbiórki krwi dla ratowania ludzkiego życia, która mogła odbyć się dzięki Wam - ludziom wielkiego serca. Dla nas organizatorów było to kolejne wyzwanie. Świadomość możliwości ratowania ludzkiego życia, przełamywania bariery strachu oraz propagowanie honorowego krwiodawstwa daje grunt do organizowa-

Kropla krwi ratuje życie

nia tego typu inicjatyw, które są bardzo potrzebne. Krwi po prostu brakuje i nie da się jej niczym zastąpić, ale prawdziwą wiedzę o tym ma tylko ten, kto sam był kiedyś w potrzebie.

Serdeczne podziękowania należą się przede wszystkim dawcom, którzy przyjechali podzielić się tym co mają najcenniejsze. Wyrazy uznania dla osób wspierających, na które zawsze możemy liczyć przy organizacji tego przedsięwzięcia: Wójta Gminy Sitno Krzysztofa Senia, który nie tylko wspiera akcję, ale także jest honorowym krwiodawcą, Sekretarz Gminy Agnieszki Grzesiuk, Centrum Kultury w Sitnie Pani dyrektor Kamili Szmidt, OSP Stabród, KGW Stabród, zaprzyjaźnionej pasiece ze Stabrowa Moniki i Andrzeja Sołoduchów, Proboszczom tutejszych parafii, LGD Ziemia Zamojska Pani Dominice Witkowskiej, radnym: Roksanie Kotarskiej, Krzysztofowi Zwolakowi, Tomaszowi Gąsiorowi i Tomaszowi Oździe, dzielnicowym z Sitna i Skierbieszowa: Stanisławowi Chabrosowi i Sebastiano- wi Lisowi, Bartłomiejowi Pikuzińskiemu

z Gminy Zamość, Roztoczańska Grupa Ratowników Drogowych i Regionalne Centrum Krwiodawstwa z Zamościa.

Sitno pomaganie ma we krwi. Serdecznie dziękujemy, że jesteście z nami i do zobaczenia na następnej akcji.

Tomasz Bilant

Narodowe Czytanie

Już po raz drugi nasze Panie bibliotekarki zgłosiły naszą instytucję do Ogólnopolskiej akcji Narodowego Czytania pod patronatem Prezydenta RP Andrzeja Dudy. Lekturą tegorocznej edycji została „Moralność Pani Dulskiej” Gabrieli Zapolskiej. Do wspólnego czytania włączyli się: Wójt Gminy Sitno - Krzysztof Seń, Sekretarz Gminy - Agnieszka Grzesiuk, uczniowie klasy 6 i 7 wraz z panią Renatą Wilk - nauczycielem j. polskiego ze Szkoły Podstawowej w Cześnikach oraz uczniowie klasy 7 z nauczycielem j. polskiego - Beata Śniechowską ze Szkoły Podstawowej im. Stanisławy Baj w Horyszowie Polskim. Bardzo dziękujemy wszystkim uczestnikom za piękne czytanie z podziałem na role i przyczynienie się do miłej atmosfery podczas wydarzenia.

Natomiast 6 września gościliśmy w Zespole Szkół w Sitnie na Narodowym Czytaniu dramatu Gabrieli Zapolskiej „Moralność Pani Dulskiej”. Uczniowie wcielili się idealnie w poszczególne role. Było uroczyste, ale i czasami zabawne. Bardzo dziękujemy Pani Dyrektor, że mogliśmy uczestniczyć w tym pięknym wydarzeniu, które promuje czytelnictwo i polskich pisarzy.

Kamila Szmidt

